

עה:

עין משפט
נר מצוה

[illegible]

תוספות רי"ד

[illegible]

הוא, יסיל לטעין דהא ראה ונתפייס
אומרים דכחמין שכללי אינו
(א) נראה דל' יחבמים

המדיר פרק שביעי כתובות

אבל במוסרין שנגלוי אין יבול אַשעון, תימנה נרד דמוקין כולה מתני' כנסה ונמלאו עליה נדרים בקידשה על תנאי מה שיין לחלק בין מומין שנסתח למומין שנגלוי והאילו והתנה על מנת שאין בה מומין ונראה להשגי'א דכשהתנה לא על מומין שנגלוי ומכיון

שלא ראה נתחייב וכדי שגמי מרחץ
לחזקה העיר אית לן למימר שלא
התנה אלה עם מומין שגמין נבדקין
על ידי מרחץ גנוי ריח הפה ונכסה
הקבוע לו ומן וקפי צין ארשות האב
צין ארשות הבעל וה"ק אינו יכול
לנטוען אפי' הביא הבעל ראה אינו
מעיל לו כלום: **תברא**. פירש
(י)רמיו הנחל שנועט: **מי** ששנה
זו א"י שנה זו. *קשה דל"כ אחאי נקט
ברישא עודה צרבות האב וסיפא
נכנסה לרשות הבעל איפשא הוה
ליות למימח דהוה רישא צרבות טפי
וסופא צרבות טפי ואומר רשב"א
דדוקא נקט הכי דכי היכי דפליגי
רישא וסיפא בפלוגתא דר"ג ורבי
יהושע ה"ג פליגי בהכי דתנא דרישא
כבר דדוקא עודה צרבות אפי' רישא
להביא ראה אבל נכנסה לרשות
הבעל אין ריח' להביא ראה דלפלו
יצא הבעל עדים דעד שלא נתאסרה
היו בה מומין הללו כיון שנאסרה
דסיפא אין אדם שותה בכוס אא"כ
נודקו והאי ראה וניפיים הוא ותנא
דסיפא כבר אע"ג דנכנסה לרשות
הבעל ואיכא למימר חזקה אין אדם
שותה בכוס כי כשהביא הבעל ראה
היו מקחו מקח טעות דל"ן אדם
מתפיים במומין: **אבל** היבא
דאיכא חזקה דממונא אי"ל בתי
חזקה דנפשא. פירוש אע"ג דלאיכא
חזקה אחרת כנגד חזקת הגוף כי
הכל דכלאו חזקת ממון יש חזקה
אחרת דהעמידה בחזקת פניה
דדוקא כי איכא חזקת ממון לא
אלימא ליה חזקה חזקה כנגד חזקת
ממון אבל היכל דליכא חזקה ממון
אלימא ליה חזקת הגוף משאר חזקות
דלי ליכא שום חזקה אחרת כנגדה
מחי אחא לשאמזעין שפיטא דלאלי
הכי חזקה הגוף כיון דכל דבר

ממחשבו והיהו נמי דמיימי איבא חזקה אחרת כנגדה כמו שאפרס
ומיהו סימא לר"י דהיינו מני למימר דאי לאו חזקה ממון דהבא הוה
אילר ר' יהושע בתר דחזקה הניף וכו' הוי חזקה במקום מרתי דלית
לא למימר העמידנה בחזקה פניה וכו' סימא לדבריה העמד אורח
בחזקה פניה והשתא הוי דנעשה מוס רבי מוס לפניה דבי האי
גוונא חשבין חרתי לרשימא גבי מקוה שנמדא ונמאל חסר דאמר' כל
טריהוט שנסעו על גביו לתפרע בין גרשות היסוד בין גרשות הרבים
טמאות שנסעו דליכא למימר העמד טמא על חזקה ואימור לא
טבל וי מיהא העמד מקוה על חזקה ואימור לא חסר הכי חסר
לפניה ונראה לרשב"א דחזקה פניה לא חשיבא כלל חזקה לגבי חזקה
הניף: **ספך** שפא. הקשה רבינו חס מ"ט דרבנן דאמר' טמא
אחלי לא אולין בתר חזקה דלא חשיבין צפיק' דחולין (דף י:) מאל
לא מילתא דאמור בתר אוקי מילתא בחר חזקה ומיימי לא מקרא לא
מיהו קודם ויהי מוחלט ממנו וקודם שטבר עליו נ ספך ואחר
ספ: (וס) דנזקק לעומאה איירי והשתא מיימי שפיר דאולר ר' יהושע
חזקה העמידנה בחזקה טומאה כנגדה וכו' הוי אחר' לעיל אי
דליין בנזקק זיז מלטהרו וזיז לעומא דפסח ב הכתוב לטריה
נזקק בנזקק ומדברת ומעשרת בפרק קמא (ועל ג:) משום דמע
שער לבן בנהרת משמע שבהרת קדמה: **אמר** רבה קיהא ו
(סו) בעורבא דרבה בר נחמני: **ירשא** כאן נמצאו כאן היו. ו
ויה שמואלא דרשמו יליך אולין בתר חזקה ממון ויהא אומר
ללא מאל לא בחולין ולכן נחמתי כרן גמילאל דלא חשיבא חזקה
ענין שודאי לא נאסא שמשאלת אף על גב שנכנסה לרשות חזקה

אין יכול לעשון. ידיע ונחפיים: גמ' הכעל מהימן. דאמר הוהיל
וספק הוא אם העעמו ואם לאו העמד ממון על חוקתו: מני רבי
יהושע היא דאמר. בפ"ק היא אומרת משארסתי נאנסתי והוא אומר
עד שלא ארסתי לא מפיה אתי חיינ שסתא נאמנת אלא העמד ממון

דגופא לומר הוואס וספסל דינען
שעס אריווען מה היא העמד הגוף
על חוקתם של קודם כל הכי נולדה
במלה והכא נמי לא אמרין העמד
הגוף על חוקתם ובלא מומין נולדה:
אסאן נגזילא דאמר. תס:
היא נאמנת דחוקה דגופא עדיפא:
פסכא. קטיו רשא לסיפא: מי
שנה וו לא שנה וו. רשא לרבי
יטועפ וואו הדין לנגעס לרשות
הבעל וסיפא לרכן גמילאל ויהי
עודה בבית אביה שאין לנו טעם
למקל בין עודה בבית אביה לנגעס
למסא: אסאן רבי יטועפ לא

אזיל כהר חוקק דנושא כלל. אפי' במקום שאין חוקק ממין עומדת נגדה להכחשיה: **היכל דליה** חוקק דמונא. עומדת נגדה יי' הכה: **טמא**. דהיי' כח' קרא (ויקרא יג) שער לנן צדקה: **רבי יהושע אומר** כהה. דפפרש רבה: **כסה** טעור. הי' הוא כהה הנגע ממלכא שטא טעור. ומש' ר' מהה שדדשן שמעתי ורבי יהושע קיהה מאי קיהה אמר רבה קיהה וטיהר כלומר קיהה דביר ומלך עליהם וטיהר (א) **קיהה** שנקיה שניו עד ארס שאין משגית לדבריו וכן מלכתי בת' (כ"ג) ור' יהושע קיהה טיהר. אלאה הפחד הגוף עד חוקקו ולא חטמאנו חטמאנו **רבה אמר** רישא נפשא נפשא סלן סיו. רבה מהדר לאוקמא כולה כרנן גמליאל

תתאסר נמי אלא
 מיפיים במומין הכא
 מיפיים במומין אלא
 יאיכא תרתין חוקה
 חוקה איין ארת שותה
 יא ארה וניפיים הוא
 דם מיפיים במומין הוי
 חדא

דלוקמינ הלכתא כותיה צפרק קמא
 לעולם חוקה דגופא עדיף ורישא
 טעמא משום דכיון דצבית אציה
 נמצאו הכומין צלמיה חוקמה דאיה
 דאיה למימר כאן היו קודם צלמיה
 ובכ"ק נמי פלוגמיהו כנבנה לרשות
 העצל איה ובה אמר רבין גמליה
 דלא הורעה חוקת אציה בכך:
משנתארכסא לא. אם הביא העצל
 רציה שראו בה מומין הללו משנתארכסא
 ורישא שראו היא וכו' טעמא משום כאן
 נמצאו אלה על כרחך רישא וסופא פליגי
 וזמליה כאן לרין צבדוה צבית
 אציה אית לה למנא דקיסא דריא נאמנת:
אמר לוי. לעולם
 רישא משום כאן נמצאו כאן היו הוא
 ומשנתארכסא משום דאיה תרתי
 ורישא שהביא עדים שראו הם מומין
 הללו משנתארכסא צבית אציה משום
 הכי לא דאיה תרתי ליפות כחה
 חדא העמד הגוף על חוקתו ולא היו
 בה צבעת צלמיה צלמיה חוקה איין
 הוי' אחר אופה שעה. וא"ת הורעה
 החוקה הואיל וכאן נמצאו חוקה איין
 אדם שותה צום א"כ צדוקי ואפי' כאן
 היו קודם קדושין זה והניפיים לחופה
 חו היא שמית הכוס צידוע שצדקה
 ונדע לו ורעה וניפיים: חלף

מזר ר"ת דהכא מיירי כשנזקק לטומאה שהיה בו נגע אחד ששין או
הר מן הראשון לא נשאר בו אלא ספק זה וכן משמע בשליי נזיר ודף
בבא חזקה גרופא העמינו בחזקת שלא היה בו נגע אע"פ דליכא
ו חזקה דממונא וז"ל ויכיר ילין מהתם דלאני התם דכמי קרא
חילה וי"ל דמהתם גמרין והא דלא אילר רבי יהושע דבבא חזקה
היה. ער. ינוחשין: **שער** א"ב קידם א"ב בורות מהויר. לרש משמע
הע. רבינו חס גרס (כ"ג) מההיא דהשוכר את הפועלים (כ"ח)
מ"ז למימר השתא העמד רשות האב על חזקתו דהא חיתרע
משארסתי נאנקתי התם נהנחא ריעותא ברשות הצעל שנשאה
רשות האב ואיירי בענין שיכול להיות שנאנסה תחת צעלה דאי
חיתרע ליה חזקת רשות האב הואיל דודאי ברשות אביה נאנסה:
ומלך

וּסְדָּא

מסורת הש"ס

[illegible]

גליון הש"ס

תוס' ד"ה מי ששנת זו
ובו קשה רא"ב וכו'. ע'
שנת לב ע"כ תוס' ד"ה
תכרל וע' ינחות י' ע"כ
תד"ה וליתמי:

מוסף רש"י

אם בחרת קדמה לשער
לך טמא. דשער לך
משימי טומאה ונגון
קדמונה בחרת, דמשי
יורקת (ו) וזהו
י' וישי' ב'פ' וזה
אם שער לך קדמ
לבהרת טהור. לפי מה
שפסוק בחרת (וי' פ' 19)
אם זהו א' וקדמ
אם שער (וי' פ' 19)
בהו אדמ' ואלץ
נגע דהי' משימי טהרה
שפסוקהו הילין לאח
הקד' וזהו א' וקדמ
טהרה מחליט בשבוע של
הקד' וזהו א' וקדמ
דמשי וזהו א' וקדמ
וי' וישי' ב'פ' וזה
שפסוקהו א' וקדמ
שפסוקהו א' וקדמ
דבר ותלק עלי, וי' וישי'
מחליט תח' ב'פ' וזה
שפסוקהו א' וקדמ (וי' פ' 19)

תומפות רי"ד (המסד)

שון בעל אבל בריש
 כיון דמסקין האשה
 ומצאו במוסר אמרינן
 ומצאו וכאן הוי עד
 שריביתא ובלבד הוי
 קשיא היכי מצעין למוסי
 ארמי' והכי משמע
 המספיק במקומו של
 שאקא נאכתי וכל בירוא
 מוגברת משמע
 באשה עצמה ואפי' אמר
 ר"ג דהיא נאמטת
 וכאן אמרינן כח מצאו
 וכן הוי ר' אלא אליין
 ברי' דאמר דחוקה דמטוא
 ורסא מצאו שריבית
 לחוקה דמטוא ואוליין
 ברי' דלא דחוקה דמטוא
 חזק דלא קאי באשה
 דחוקה דמטוא אף על גב
 דכאן נמצא משפט אליין
 ברי' חזק דמטוא